

ningen vedrørte 79 sigtelser overtrædelse af våbenlovgivningen, hvilket svarer til 24,5% af samtlige sigtelser efter særlovgivningen.

Det foreslås, at udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1, om administrativ udvisning udvides til også at omfatte overtrædelser af våbenloven.

Det foreslås endvidere, at overtrædelse af visse af straffelovens bestemmelser om vold eller trussel om vold skal kunne medføre, at der sker administrativ udvisning i de tilfælde, hvor der alene bliver tale om bødestraf for overtrædelsen. Der er tale om overtrædelse af straffelovens § 119 (overfald m.v. af personer, som det påhviler at handle i offentlig tjeneste eller hverv), § 244 (forsætlig vold eller legemsangreb) og § 266 (trussel på andres liv, helbred eller velfærd).

Det foreslås endelig, at overtrædelse af udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 7 og 13, vedrørende asylansøgere, der udviser voldelig eller truende adfærd over for personalet på et asylcenter eller over for andre beboere på asylcenter, skal kunne medføre, at der sker administrativ udvisning af den pågældende i de tilfælde, hvor der alene bliver tale om bødestraf for overtrædelsen.

2.5. Hastebehandling i Flygtningenævnet

Flygtningenævnet hastebehandler i dag sager vedrørende bl.a. uledsagede mindreårige asylansøgere, asylansøgere, der af Rigspolitichefen er indberettet til udlændingemyndighederne som sigtet eller dømt for kriminalitet, samt asylansøgere, der af Dansk Røde Kors er indberettet på grund af adfærd, der forstyrrer asylcentrets ro og orden.

I efteråret 2000 viste der sig et behov for at undergive asylansøgninger fra personer fra SNG-landene hastebehandling. I den forbindelse blev der i Udlændingestyrelsen oprettet en sagsbehandlingsenhed med henblik på hastebehandling af de pågældende sager, jf. beskrivelsen af sagsbehandlingen af de pågældende sager i afsnit 2.1.

Flygtningenævnet har i den forbindelse hastebehandlet sager vedrørende asylansøgere fra SNG-landene i tilfælde, hvor de pågældende er indberettet i forbindelse med kriminalitet eller adfærd, der forstyrrer asylcentrets ro og orden. De øvrige sager, der har været behandlet i Udlændingestyrelsens sagsbehandlingsenhed er blevet fremmet i Flygtningenævnet efter de sædvanlige forretningsgange. Flygtningenævnets praksis med hensyn til hastebehandling bygger i det væsentligste på bemærkningerne til forslag til lov nr. 33 af 18. januar 1995 om ændring af udlændingeloven, lov om midlertidig opholdstilladelse til visse

personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. og lov om social bistand.

Det findes hensigtsmæssigt, at Flygtningenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, i udlændingeloven gives en vidererækkende kompetence til at beslutte, at en sag eller en bestemt gruppe af sager skal undergives særlig hurtig behandling i nævnet.

3. Forholdet til internationale konventioner

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention fastslår i artikel 5, stk. 1, retten til personlig frihed som en grundlæggende ret, hvori der kun kan ske indgreb i nogle nærmere opregnede tilfælde og kun, hvis indgrebet er foretaget i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde. De opregnede tilfælde i artikel 5, stk. 1, litra a-f, er udtømmende angivet. Det vil være konventionsmedholdeligt, hvis en frihedsberøvelse, der er foretaget i overensstemmelse med den ved lov foreskrevne fremgangsmåde, falder ind under blot ét af de opregnede tilfælde.

Ifølge *Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 5, stk. 1, litra b*, og den praksis, der knytter sig til bestemmelsen, er frihedsberøvelse tiladt for at sikre opfyldelsen af en endnu ikke efterlevet specifik og konkret forpligtelse, der udtrykkeligt påhviler den pågældende person. Det er endvidere en betingelse, at frihedsberøvelse er et egnet middel til at sikre opfyldelsen.

Indgreb efter artikel 5, stk. 1, litra b, kan kun ske med henblik på at fremtvinge opfyldelse af forpligtelsen, og det må antages at være i strid med bestemmelsen at frihedsberøve ud over det tidspunkt, hvor forpligtelsen er efterlevet.

Det må derfor antages, at frihedsberøvelsen skal ophøre, når den forpligtelse, der søges gennemtvunget, er efterlevet.

Det bemærkes herved, at asylansøgere, der frihedsberøves efter den foreslåede bestemmelse i § 36, stk. 4, om frihedsberøvelse med henblik på at sikre en effektiv asylsagsbehandling og udsendelse af landet, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, vil blive løsladt, hvis asylansøgeren under frihedsberøvelsen medvirker til sagens oplysning på en sådan måde, at sagsbehandlingen kan gennemføres effektivt.

Den foreslåede bestemmelse omhandler tilfælde, hvor udlændingen gennem sin adfærd lægger væsentlige hindringer i vejen for sagens oplysning og således ikke opfylder sin oplysningspligt efter udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt. Frihedsberøvelsen sker således med henblik på at sikre en effektiv behandling af asylsagen og således også med henblik på at gennemtvinge asylansøgerens oplysningspligt, hvilket